

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ana Jechiu în interesele minorului xxxxxx și Mihail Jechiu, reprezentanți de avocatul Veaceslav Roșca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxx împotriva lui Serghei Petrașco, intervenienți accesorii Primăria s.Mileștii Mici, r-nul Ialoveni și Aliona Petrașco privind demolarea construcției neautorizate pe teren cu destinație publică,

împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 20 octombrie 2014 Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxxxa adresat cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Petrașco, intervenienți accesorii Primăria s.Mileștii Mici, r-nul Ialoveni privind demolarea construcției neautorizate pe teren cu destinație publică.

În motivarea acțiunii au indicat că, la 10 septembrie 2012 prin contractul de donație nr.xxxxx, donatorul Mihail Jechiu a donat necondiționat nepotului minor Iulian Jechiu, următoarele bunuri: construcție accesorie „xxxxxx”, număr cadastral xxxxxx ce constă din sarai cu suprafața la sol de 46,5 m.p. și lotul de pământ de lângă casă, număr cadastral xxxxxx, cu suprafața de 0,0243 ha.

Potrivit clauzelor contractului de donație Ana Jechiu a acceptat donația pentru fiul minor, xxx, născut la xxxxxx de la Mihail Jechiu.

La 10 septembrie 2012 contractul de donație a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Ialoveni.

Totodată Mihail Jechiu deține cu drept de coproprietar terenul cu suprafața de 0,012 ha, destinat pentru construcție, număr cadastral xxxxxx, alăturat terenului care a fost donat minorului.

Potrivit planului cadastral, pentru zona cadastrală xxxxxx, sectorul cadastral xxx, cu situația la 14 august 2013, în perimetrul caselor ce aparțin reclamanților și pîrîntului există o stradă, drum de utilitate publică, număr cadastral xxxxxx, cu

suprafața de 0,039 ha, care a delimitat hotarele bunurilor imobile a părților litigante.

Pe parcursul anului 2013 pârîtul fără a obține vreun acord legal din partea autorităților abilitate și fără a obține acordul vecinului, interesele căruia puteau fi atinse, a construit un gard capital din plăci betonate, prin ce a micșorat distanța dintre hotarele bunurilor imobile ce aparțin reclamantului și pârîtului cu aproximativ 1 m în lățime. Astfel stradela potrivit planului cadastral la nivelul de intrare a avut lățimea de aproximativ 3,40 m, iar la finele drumului lățimea de circa 3,20 m.

După efectuarea construcției pârîtul a micșorat distanța între bunuri de pînă la 2,5 metri la intrarea în stradă și pînă la 2 m la finele drumului, fapt prin care a limitat accesul reclamanților în direcția bunului ce le aparține, pe motiv că s-a micșorat dimensiunile stradei.

La 01 martie 2014 s-au adresat Primăriei s.Mileștii Mici, solicitând investigarea cazului de ignorare a normelor urbanistice de către pârît, însă pînă în prezent autoritatea publică locală s-a limitat doar la avizul nr.67 din 25 aprilie 2014 potrivit căruia s-au obligat să întreprindă măsurile necesare pentru soluționarea cazului conform legii.

La fel și Inspecția de stat în construcții a întocmit la 06 iunie 2014 procesul-verbal cu privire la contravenție în privința pârîtului în temeiul art. 179 Cod contravențional, stabilind încălcările comise de pârît la construcția gardului de protecție, cu recomandarea către instanța judecătorească de a aplica în privința pârîtului o amendă în mărime de la 100 la 150 unități convenționale, cu demolarea construcției.

Anterior Primăria s.Mileștii Mici a expus acest teren public la licitație, urmărind scopul de a înstrăina terenul aflat în litigiu.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2013 a Judecătoriei Ialoveni, decizia Consiliului comunal Mileștii Mici, Ialoveni nr.7/14 din 18 iulie 2012 a fost anulată. Hotărârea în cauză a devenit definitivă și executorie la 05 februarie 2014.

Solicită reclamanții obligarea lui Serghei Petrașco să demoleze pe cont propriu construcția neautorizată – gardul betonat, situat în xxxxxx, construit parțial pe teren cu destinație publică, cu suprafața de 0,039 ha, număr cadastral xxxxxx și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 02 martie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni s-a atras în calitate de intervenient accesoriu Aliona Petrașcu.

Prin hotărârea din 26 septembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Jechiu Ana, în interesele minorului xxxxxxx

S-a obligat Serghei Petrașcu să demoleze construcția neautorizată (gardul din beton) amplasată pe terenul cu destinație publică în xxxxx pe cont propriu.

S-a încasat de la Serghei Petrașcu în beneficiul Anei Jechiu suma de 150 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a constatat că casa de locuit ce aparține lui Mihail Jechiu și bunul imobil ce aparține lui Iulian Jechiu, se află în vecinătate cu casa de locuit a lui Serghei Petrașcu, fiind separate prin drum public care este proprietatea administrației publice locale. Serghei Petrașcu a construit un gard din beton în mod neautorizat, ieșind din hotarele lotului său, pe o porțiune de

teren ce aparține administrației publice locale, fapt constatat de către Inspekția de Stat în Construcții și Primăria c.Mileștii Mici, r-nul Ialoveni, astfel încălcând drepturile vecinilor Mihail Jechiu și Iulian Jechiu.

Prin decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Serghei Petrașcu și Aliona Petrașcu, s-a casat hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 26 septembrie 2018 și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxx împotriva lui Serghei Petrașcu, intervenienți accesorii Primăria Mileștii Mici și Aliona Petrașcu, cu privire la demolarea construcției neautorizate pe teren cu destinație publică, s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat referitor la netemeinicia soluției judecătorești, aplicarea eronată a normelor de drept material cu referire la prevederile Legii cu privire la administrația publică locală.

Instanța de apel a constatat că terenurile deținute de către Jechiu Iulia și Petrașcu Serghei se mărginesc cu terenul public în litigiu, care aparține autorității publice locale Mileștii Mici, însă terenul deținut de către Jechiu Mihail nu este mărginit cu terenul public, dar are cale de acces la drumul principal. Totodată s-a stabilit că terenul cu numărul cadastral xxxxxx la care au făcut referire reclamanții și au invocat construcția parțială a gardului de către Serghei Petrașcu, nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile și în baza de date grafică nu există bunul imobil cu numărul cadastral menționat.

Instanța a menționat că în cauza dată competența demolării construcției neautorizate pe terenul cu destinație publică aparține doar Primarului s.Mileștii Mici, exercițiul căruia nu poate fi acordat altei persoane și nu poate constitui obiect al admiterii acțiunii în prezenta cauza, având în vedere că se pretinde demolarea unei construcții construite neautorizat pe teren cu destinație publică.

Instanța de apel a specificat că pentru a invoca încălcarea dreptului de vecinătate, trebuiau să fie întrunite mai multe elemente și anume normele dreptului de vecinătate se aplică numai între proprietarii terenurilor sau a bunurilor vecine. Vecin se consideră orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influențe reciproce. Respectiv, vecinătatea este o stare de fapt care generează anumite drepturi și obligații pentru proprietarii terenurilor sau a altor bunuri imobile de unde se produc influențe reciproce. Prin urmare un criteriu delimitativ la aplicarea dreptului de vecinătate este posibilitatea producerii unei influențe reciproce. La caz, în condițiile în care se pretinde că gardul construit neautorizat a fost edificat parțial pe o porțiune de teren public, în sarcina reclamanților a fost obligația de a demonstra faptul depășirii hotarelor, suprafața depășită și modul prin care situația dată de fapt încalcă dreptul de vecinătate al acestora. Însă probe pertinente și admisibile, care în mod cert să confirme circumstanțele invocate nu au fost prezentate.

Instanța a evidențiat că unul din elementele esențiale și importante ce urma a fi constatat pe marginea obiectului cauzei, sunt hotarele în natură a terenurilor în litigiu, pentru a putea pretinde și raționaliza asupra depășirii hotarului de către pârți la construcția gardului litigant, or reclamanții nu au prezentat nici planul geometric al terenurilor acestora, nici actul de constatare pe teren a hotarelor fixe, nici o schemă a situației de fapt, care să arate exact eventuala depășire de hotar cu suprafața depășită.

La 09 septembrie 2019 Ana Jechiu, în interesele xxxxx reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca, au declarat recurs solicitând casarea deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 26 septembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit.b), c) alin. (3) lit.b) Cod de procedură civilă, și anume instanța a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat eronat legea și cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În motivarea recursului a indicat că la examinarea cererii de apel recurenții au fost lipsiți de posibilitatea de a avea susținerea din partea unui avocat, așa cum avocatul Veaceslav Roșca în acea perioadă susținea examenele de admitere în profesia de avocat, obținând dreptul de activitate profesională în avocatură doar după 03 iulie 2019. Totodată instanța de apel nu a citat legal recurenții, lipsind dovada citării legale a acestora, fiind expediată citația doar în adresa fostului reprezentant.

Astfel din materialele cauzei rezultă că nu au fost întrunite condițiile legale de citare a recurenților, iar instanța de fond nejustificat și fără o argumentare pertinentă a judecat cauza în absența unor participanți la proces, fiindu-le încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 20 din Constituție și art. 6 CEDO.

Au menționat că urmare a dezbaterilor judiciare s-a constatat prin înscrisurile prezentate de Primăria s.Mileștii Mici că Serghei Patrașco prin construcția gardului a diminuat cu un metru terenul public și respectiv distanța dintre hotarul terenurilor recurenților în raport cu intimatul Lilian Jechiu căruia îi este limitat accesul la bunurile imobile ce îi aparțin, fiindu-i violat dreptul la proprietatea privată.

Mențiunea instanței de apel la competența autorităților publice locale și la Legea cu privire la administrația publică locală nu este relevantă cazului, așa cum primarul c.Mileștii Mici nu a reacționat sub nici o formă la problemă, decât a constatat faptul diminuării suprafeței de drum ce îi aparține și nu a înaintat o acțiune separată.

Au susținut că argumentul instanței de apel precum că în sarcina recurenților se impunea demonstrarea prin probe depășirea de către intimat a suprafeței terenului nu este întemeiat, or la dosar este anexat certificatul nr.67 din a.2014 eliberat de Primăria s.Mileștii Mici cu titlu de proprietar al terenului, potrivit căruia odată cu edificarea construcției de către Serghei Patrașcu, suprafața terenului în partea opusă s-a diminuat de la 3,5 m de pînă la 2,5 m.

Au invocat că la caz au aplicare prevederile art. 377, 379, 389 Cod civil, care prevede dreptul de vecinătate și modalitatea de apărare a drepturilor încălcate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 11 iulie 2019 (f.d. 199), însă lipsește confirmarea recepționării acesteia.

Prin urmare, recursul declarat de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxx reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca la 09 septembrie 2019, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxx, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxx, reprezentată de avocatul Veaceslav Roșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxx, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ana Jechiu, în interesele minorului xxxxxxx și Mihail Jechiu, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh